

Cele lekcji – wymagania ogólne

- pogłębienie relacji z Bogiem Ojcem;
- kształtowanie umiejętności interpretacji wezwań modlitwy *Ojcze nasz*.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- formułuje opinie na temat wybranej modlitwy chrześcijańskiej;
- we współpracy z rówieśnikami dokonuje interpretacji wybranych prośb *Modlitwy Pańskiej*;
- po lekcji wyjaśnia sens modlitwy *Ojcze nasz*.

Wartości

- szacunek i zaangażowanie przy odmawianiu modlitwy *Ojcze nasz*.

Propozycja realizacji

Wprowadzenie

Metoda – głosowanie. Nauczyciel zapisuje na tablicy tytuły modlitw (np. OJCZE NASZ, ZDROWAŚ MARYJO, WIERZĘ W BOGA, CHWAŁA OJCU, ANIELE BOŻY, POD TWOJĄ OBRONĘ, WIECZNY ODPOCZYNEK) oraz hasło – INNE. Następnie prosi uczniów, aby odpowiedzieli na pytanie, którą z modlitw uznaliby za „najważniejszą” modlitwę chrześcijańską i dlaczego. Nauczyciel, wysłuchując odpowiedzi uczniów zaznacza, jak uczestnicy zajęć głosowali.

Podsumowanie: spór o to, która z modlitw ma pierwsze miejsce – jeśli o takim sporze w ogóle można mówić – rozstrzygnął już dawno mistrz teologii chrześcijańskiej, św. Tomasz z Akwinu. Pisał on bowiem: „*Modlitwa Pańska* jest najdoskonalszą z modlitw. W niej prosimy nie tylko o to, czego możemy słusznie

pragnąć, ale także w kolejności, w jakiej należy tego pragnąć. *Modlitwa Pańska* nie tylko uczy nas prosić, ale także kształtuje wszystkie nasze uczucia”.

Modlitwa *Ojcze nasz* jest nazywana *Modlitwą Pańską*, ponieważ jej autorem jest Pan Jezus. Przekazał ją Apostołom w odpowiedzi na ich prośbę, by nauczył ich się modlić. Jej tekst znajduje się w Ewangeliach według św. Łukasza – krótsza – oraz Mateusza – dłuższa wersja.

Teologia określa właśnie tę modlitwę jako najdoskonalszą, jako wzór modlitw. A skoro tak jest, to warto zdać sobie sprawę z tego, jaka treść kryje się za poszczególnymi wezwaniami tej modlitwy.

Rozwinięcie tematu

Metoda – gadające kartki. Nauczyciel prosi, aby uczniowie utworzyli grupy po 4–5 osób, po czym prezentuje wezwania; umieszcza je na tablicy; rozdaje grupom kartki i markery oraz określa czas na wykonanie zadania. Następnie informuje, że grupy będą pracowały w następujący sposób:

- przedstawiciel grupy podchodzi do tablicy, na której zostały wywieszona kartki z poszczególnymi prośbami z modlitwy *Ojcze nasz* (załącznik 1) i wybiera dowolną z nich;
- grupy zapoznają się z wybranym wezwaniem i próbują wskazać, jak rozumieją jego treść;
- następnie zapisują swój pomysł na oddzielnej kartce;
- przedstawiciel grupy odnosi tekst na miejsce, przykleja pod nim kartkę z komentarzem grupy i bierze kolejne wezwanie;
- każda z grupy ma odnieść się do czterech wezwań.

Po wykonaniu zadania przedstawiciele grup wskazują, które wezwania zinterpretowali, i odczytują swoje wyjaśnienia.

Podsumowanie: nauczyciel odnosi się do pomysłów uczniów, wskazując, które komentarze trafnie oddają sens danej prośby, i koryguje błędne.

Zakończenie

Modlitwy *Ojcze nasz* nauczył nas Pan Jezus i dlatego nazywamy ją *Modlitwą Pańską*. Składa się ona z siedmiu prośb. Prośby te można podzielić na dwie części, pierwsze trzy dotyczą różnych aspektów uwielbienia Boga, cztery kolejne wskazują na oczekiwania człowieka względem Bożego miłosierdzia. Modlitwa Pańska kończy się słowem „Amen”, co można rozumieć: „Niech się tak stanie”.

Notatka

Jako notatkę z lekcji uczniowie zapisują myśl św. Tomasz z Akwinu: „*Modlitwa Pańska* jest najdoskonalszą z modlitw. W niej prosimy nie tylko o to, czego możemy słusznie pragnąć, ale także w kolejności, w jakiej należy tego pragnąć. *Modlitwa Pańska* nie tylko uczy nas prosić, ale także kształtuje wszystkie nasze uczucia”.

Korelacja z edukacją szkolną

- historia sztuki – malarskie przedstawienia siedmiu prośb z modlitwy *Ojciec nasz*.